

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 6. Quare dolor Contritionis debet esse universalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 23

secundo modo accipiatur, dico quòd non est
neceſſe magis dolere de peccato, quàm de re
temporali, nec etiam neceſſe eſt dolere, quia
non eſt in poteſtate cujuſlibet; talis enim dolor
non conſequitur amorem, ſed conſequitur
ipſam affectionem, & affectio experimenta-
lem cognitionem. Et quia non omnes habent
experientiam divinæ dilectionis, ideo non om-
nes ita ſenſibiliter dolent de peccatis: tamen
quod magis etiam ſenſibiliter doleat aliquis
de peccato, quàm de aliquo damno, hoc eſt
perfectionis, & congruum, non neceſſarium.
Sed in quantum dolor dicitur diſplicentia ra-
tionis, ſic dico quòd diſplicentia meſſuratur
ſecundùm quantitatem charitatis. Et ſic dico
quòd in comparatione ad alios amores, ven-
dicat ſibi dominium in corde, quandiu eſt, nec
unquam ibi eſt, niſi ſit domina. Unde dico
quòd ad hoc quod aliquis habeat charitatem,
neceſſe eſt quòd diligat Deum ſuper omnia;
hoc autem eſt diligere Deum ſuper omnia,
quòd pro nullo damno vel commodo velit
offendere Deum. Sic intelligendum eſt de diſ-
plicentia contritionis. Unde dico quòd pecca-
tum debet tantùm diſplicere rationi, quòd
nullo pacto, nullo commodo, vel incommo-
do velit in ipſum conſentire vel conſenſiſſe;
quoniam voluntas quæ ex aliqua cauſa con-
ſentit in peccatum, juſta non eſt; & in hoc
ſenſu dolor de peccatis in contritione debet
eſſe ſummus, ſeu ſupremus.

*Quæſt. 6. Quare dolor contritionis debet
eſſe univerſalis?*

*Reſp. Quia hic dolor debet ad omnia pec-
cata mortalia, quæ quis admittit, ſe extende-
re, ut habetur Ezechielis cap. 18. Si impius
egerit Pœnitentiam ab omnibus peccatis ſuis,
vitâ vivet: Proinde ſi remanet affectus ad*

24 TRACTATUS VI.

unum mortale peccatum, vera nequit esse Contritio, & falsa est Pœnitentia.

Can. Fratres.
De Pœnit.
dist 5.

Hoc autem Innocentius II. relatus in Canone asserit dicens: *Fratres nostros Episcopos & Presbyteros admonemus, ne falsis Pœnitentiis Laïcorum animas decipi, & in infernum pertrahi patiantur. Falsam autem Pœnitentiam esse constat, cum spretis pluribus, de uno solo Pœnitentia agitur; aut cum sic agitur de uno, ut non discedatur ab alio: unde scriptum est, Qui totam legem observaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus, scilicet quantum ad vitam æternam. Sicut enim si quis peccatis esset omnibus involutus, ita si in uno tantum maneat, æternæ vitæ januam non intrabit.*

Quæst. 7. Quare Contritio debet esse supernaturalis?

Resp. Quia cum gratia habitualis, per contritionem producta, sit qualitas supernaturalis, Contritio debet esse ejusdem ordinis; quo fit, ut si quis de suis peccatis doleret ex motivo tantum naturali v. g. propter pudorem, aut infamiam à peccato proveniente, aut propter pœnam quam patitur propter illud, non esset vera Contritio. Unde Divus Thomas rationem reddit quare Antiochi Pœnitentia ei nihil omninò profuerit ad remissionem

S. Tho. 3. p.
q. 86. art. 1.
ad 1.

peccatorum consequendam, dum ait: *Nec Antiochus verè pœnituit; dolebat enim de culpa præterita, non propter offensam Dei, sed propter infirmitatem corporalem quam patiebatur, & sciebat esse pœnam sui peccati.*

Catechif.
Conc. Trid.
p. 2. de Pœ.
nit. Sacram.
n. 2.

Et ut ait Catechismus Concilii Tridentini: *Altera est Pœnitentia, cum quis ex scelere admissio, quod quidem antea placebat; dolorem non Dei, sed sui ipsius causâ concipit. Et est quædam commoti, & perturbati animi affectio.*